

Act Venetian - eseu structurat

Drama, specie dramatica tipica pentru perioada moderna, isi contureaza individualitatea intr-un proces indelungat, de renuntare treptata la sistemul normativ provenit din antichitate care prescria regulile creatiei teatrale. Atat drama, cat si comedia sunt specii ale genului dramatic, dar se deosebesc prin mai multe aspecte.

Comedia e menita sa-i inveseleasca pe cititori sau pe spectatori, pe cand drama expune momente de maxima intensitate din viata personajelor. Spre deosebire de drama, in derularea careia un moment decisiv il constituie Renastarea engleza, in special opera lui William Shakespeare, comedia a aparut inca din antichitate si a fost analizata in opozitie cu tragedia.

Experienta traita de catre Camil Petrescu in primul razboi mondial il constituie momentul aparitiei primelor variante ale dramelor "Jocul ielelor" si "Act venetian". "In poezie, in drama, in roman, in eseuri, d. Camil Petrescu a pus aceeasi febrila pasiune de a smulge din sufletul sau o lume noua, lumea sa." (Liviu Rboreanu, "Patul lui Procust", in "Romania literara", 1983)

Piesa "Act venetian" a fost publicata, in prima varianta (cea intr-un act) in 1929, in volumul "Teatru.Mioara.Act venetian", in "Caietele Cetatii literare", iar in varianta definitiva (ca piesa in trei acte), in "Teatru", vol.II, aparut la Editura Fundatiilor in 1946.

Actiunea se petrece in Venetia in secolul al XVIII-lea, intr-o vreme in care cetatea, odinioara mare putere maritima, se afla in decadere. Pietro Gralla, fost corsar, ajuns comandant al flotei venetiene prin fapte de vitejie si iscusinta militara, trebuie sa organizeze o lupta navala. In incordarea dinaintea bataliei, Gralla o are alaturi pe Alta, sotia sa, fosta actrita. Pietro are o intrevedere cu Cellino, tanar nobil venetian "inzorzonat cu maniere de curte", numit, datorita originii sale, capitan al unei nave de razboi. Gralla e dezgustat de frivolitatea si lasitatea tanarului.

In vreme ce Gralla urma sa plece pe mare, Alta il cheama pe Cellino intr-un turn de la marginea orasului. Din dialogul celor doi reiese ca Cellino o sedusese pe Alta si o parasise fara sa se mai intereseze de ea. Alta il sechestreaza in incapere si ii azvarle pumnalul pe fereastră. Vorbindu-i apoi despre suferintele si umilintele prin care trecuse dupa ce fusese parasita, Alta devine pasionala, marturisindu-i ca, totusi, nu a incetat sa-l iubeasca. Se aude sosind gondola lui Gralla ce fusese destituit din functia de comandant, in urma protestelor lui violente privind proasta administrare a flotei. Alta il scoate pe Cellino pe fereastră, in afara zidului. Lovit de esecul incercat in cariera lui militara, Gralla cauta refugiu in iubire, dar isi da seama ca sotia sa ii ascunde ceva. Alta tagaduieste.

Pentru un timp, Alta reuseste sa-l abata pe Pietro de la banuielile lui, vorbindu-i de iubire. Gralla e ranit grav de catre Alta cu un pumnal. Apoi, ea il ingrijeste cu devotament, dar nici o apropiere intre cei doi nu mai pare a fi cu putinta. Gralla se inchide complet in sine. O ancheta a inchizitiei asupra ranirii lui Gralla il pune pe acesta in situatia de a-si ruga sotia sa-si tainuiasca incercarea de amor.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Drept urmare, cei doi sotii reincep sa vorbeasca unul cu celalalt. Gralla isi marturiseste framantarile.

Apare Cellino, complet preschimbat: demn, curajos, avandu-l pe Pietro drept pilda si rugandu-l pe acesta sa-l accepte ca invatacel. Rolurile sunt insa de data aceasta inversate. "Dar mai intai te rog eu sa fii maestrul meu si sa-mi dezvalui cum se cunosc femeile ½"- ii cere Gralla lui Cellino. Alta, de fata, e nevoita sa suporte dispretul amandurora. Gralla pleaca, lasand in urma Venetia si parasind-o pe Alta, in speranta ca, undeva departe, se va putea regasi pe sine insusi.

Drama "Act venetian" de Camil Petrescu aduce in scena secvente distantate in timp si spatiu de momentul si locul desfasurarii actiunii principale (Pietro Gralla isi aminteste de cuceririle lui din tinerele cand era un pirat iscusit, Alta isi aduce aminte de dragostea dintre ea si Cellino si de amagirile provocate de acesta, Nicola isi aminteste de tragica poveste dintre el si sotia sa). Actiunea propriu-zisa a dramei "Act venetian" este destul de simpla. Accentul nu cade pe faptele exterioare, ci pe universul launtric al protagonistilor, pe motivatiile, credintele, reactiile si justificarile personajelor. Camil Petrescu reuseste insa, tocmai prin concentrarea subiectului, sa creeze pe parcursul piesei o tensiune dramatica puternica, stari conflictuale deosebit de intense.

In "Act venetian" avem de-a face cu personaje dinamice, care sufera transformari sufletesti profunde pe parcursul piesei. Declansarea acestor metamorfoze launtrice extrem de abrupte reprezinta principalul focar de interes al dramei. In caracterizarea personajelor lui Camil Petrescu s-au folosit adesea o serie de clisee precum "omul absolutului"- Pietro Gralla sau "eternul feminin"- Alta.

Pietro Gralla este numit "omul absolutului" deoarece este puternic, autoritar si doreste ca totul sa se afle sub controlul lui, desi acest lucru se dovedeste ca nu este posibil. Om priceput, viteaz, curajos, el ajunge comandant al flotei venetiene si primeste importanta si dificila misiune de a organiza o lupta navala, de unde rezulta respectul si increderea enorma ce i se acordau. Dorind ca totul sa iasa perfect, vrea sa fie inconjurat de oameni cu caracter, puternici, ce nu se tem de lupte; tocmai de aceea e dezgustat de lasitatea si frivolitatea tanarului Cellino.

Lovit de esecul incercat in cariera lui militara, Pietro cauta refugiul in iubire, dezvaluind astfel, pe langa severitatea si omul inflexibil, forma sub care era cunoscut in timpul razboaielor, o latura sensibila, ce era punctul lui slab. Dovada a faptului ca nu poate stapani tot, cat timp el este plecat, Alta, sotia sa, il inseala cu Cellino, patandu-i astfel onoarea si reputatia sa de om respectat de toata lumea.

El stie cel mai bine cum s-o umileasca pe sotia lui, privind-o cu un zambet plin de dispret. Observam ca dragostea, in cazul eroului nostru a fost un factor ce l-a transformat intr-o persoana aproape ucisa de o femeie. In final, Pietro Gralla da dovada ca stie si sa piarda, sa se resemneze in fata soartei si nu se jeneaza sa ceara sfaturi unuia mai tanar decat el, rugandu-l pe Cellino sa-i fie profesor in ceea ce priveste cunoasterea femeilor: "mai intai te rog sa fii maestrul meu si sa-mi dezvalui cum se cunosc femeile".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Pietro Gralla este un om cu un caracter complex, un adevarat exemplu de vitejie, curaj si bun comportament pentru urmasii sai.

Alta, simbol al feminitatii, fosta actrita de mare succes, este sotia comandantului flotei venetiene, Pietro Gralla. Pe cand sotul ei este plecat, ea se reintalneste cu mare ei dragoste din tinerețe, cu un tanar pe nume Cellino, care o parasise fara sa se mai intereseze de ea. Fiind o mare diplomata si avand o mare putere de convingere, ea reuseste sa-l abata de la subiect pe sotul sau, care banuia ceva in legatura cu aventura ei.

Intr-un moment de slabiciune a sotului, ea il injunghie, dar apoi isi asuma responsabilitatea si ramane sa-l ingrijeasca, indurand cu seninatate si resemnare umilintele sotului si ale amantului. In final, Alta isi recunoaste faptele, dar regreta ca nu a stiut sa aleaga si vrea sa l se recunoasca meritele. In cele din urma ea se dovedeste superioara barbatilor, facandu-i sa se simta niste lasi pentru ca nu au curajul sa loveasca o femeie.

Tanar nobil venetian, "inzorzonat cu maniere de curte", Cellino este numit datorita originii sale capitan al unei nave de razboi, inasa da dovada de lasitate, frivolitate, ceea ce-l enerveaza pe Gralla. Fiind sechestrat de Alta, el afla ca, desi i-a provocat multe suferinte acesteia, ea inca il mai iubeste. Auzind pasii lui Pietro Gralla, Cellino da din nou dovada de lasitate si iese pe fereastra, in afara zidului, de unde priveste discutia dintre cei doi sotii.

Dupa un timp, Cellino apare complet preschimbat, demn, curajos, avandu-l drept pilda pe Gralla si nesfiindu-se sa ii ceara sfatul. Din postura de invatcel se transforma in maestru pentru Pietro Gralla, care vrea sa cunoasca mai bine femeile. In final, Cellino renunta la Alta si se imprieteneste cu Gralla.

Structura fundamentala a spectacolului dramatic este dialogica, bazata pe schimbul de replici, in teatru monologul avand un caracter de exceptie. Monologul poate fi adresat unui destinatar din afara scenei. In Renastere apareau frecvent adresari catre spectatori in deschiderea sau in inchiderea piesei, sub forma de prolog sau epilog. Prin extensie se considera monolog si o replica prelungita in care unul dintre personaje monopolizeaza pentru moment discursul. In drama "Act venetian" Pietro Gralla tine un monolog la inceputul scenei 3, actul II, care intensifica tensiunea dramatica.

Camil Petrescu a fost nu numai un dramaturg, ci si om de teatru, interesat de tehnicile regizorale si actoricesti, de folosirea diverselor limbaje scenice in arta spectacolului. Limbajele scenice sunt modalitatile de expresie folosite in arta spectacolului.

"Monologand rareori, de nu chiar niciodata, personajele dramaturgiei lui Camil Petrescu nu reusesc totusi vreodata sa dialogheze cu adevarat. "Mesajele" lor par sa nu fie auzite de cei carora le sunt destinate ori sunt inregistrate si interpretate aiurea, infidel, alterat. Sunt personaje care nu comunica." (Mircea Iorgulescu, "Postfata", la Camil Petrescu, "Danton.Act venetian", Bucuresti,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Editura Minerva, 1983)

